

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/298/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200866
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212200866.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Údernícka č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Údernícka č. 5, Bratislava, proti odporcovi W. C., bytom 5. apríla XXXX/XX, N. nad N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 45,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 6C 57/2012-45 zo dňa 16. júla 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,46 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša, do troch dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 15,93 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 9,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania odporcu rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli. O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že mu náhradu trov konania nepriznal. Konštatoval, že vedľajší účastník disponuje príslušným aparátom a znalosťami pre výkon svojej agendy, ako je napr. podávanie návrhov a vykonávanie úkonov v súdnom konaní. Podľa názoru súdu neplatí téza, že odmena za zastupovanie advokátom v civilnom konaní je vždy trovami potrebnými k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Trovy vedľajšieho účastníka považoval za neúčelné, keďže mu nič nebránilo v tom, aby hájil svoje práva i v konaní pred súdom, aby tak nedochádzalo k zbytočnému a neúčelnému navyšovaniu trov tohto konania.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 48,46 Eur. Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 15,93 Eur. Namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Súd mal podľa jeho názoru na vec aplikovať § 146 ods. 2 O.s.p. a uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť mu trovy konania, pretože procesne zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu bez udania dôvodu. Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa na danú vec je nenáležitá. Účelom tohto ustanovenia je výnimočne zmierniť dôsledky právnych noriem zavedením moderačného absolučného práva. Ide napríklad o prípady charakteristické sociálnym aspektom, keď

povinný účastník nemôže z objektívnych dôvodov trovy konania zaplatiť, pričom sa zohľadňujú osobné, majetkové a iné pomery účastníkov, ich postoj v konaní a ďalšie okolnosti. Dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa je popretie princípu spravodlivosti a sťaženie postavenia vedľajšieho účastníka v konaní. Vedľajší účastník trovy konania nezavinil, len realizoval svoje ústavné práva, pričom jeho činnosť bola v súlade s účelom súdneho konania. Čo sa týka konkrétneho úkonu prevzatie veci a príprava zastúpenia, ide o dôležitý úkon, v rámci ktorého sa zisťuje evidencia veci na súde, zisťuje sa dodávateľ a zahŕňa žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívne úkony advokáta a vyhotovenie písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu. V dôsledku úkonu vedľajšieho účastníka vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť. Z uvedeného vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi v konaní vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním, a ktorých výška bola vypočítaná v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Účelnosť trov právneho zastúpenia vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Záver súdu o tom, že združenie musí mať odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom, je nesprávny, pretože v takom prípade by členmi združenia mohli byť len osoby s právnickým vzdelaním, Tento záver tak popiera i ústavné právo každého združovať sa s inými osobami. I z judikatúry Súdného dvora EÚ vyplýva, že právo na právnu pomoc majú i právnické osoby a v tomto smere poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB proti Spolkovej republike Nemecko a viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka- združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnuté pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je totiž zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá, a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/58/2012, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 19,12 eur.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti - výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd sa s týmto právnym posúdením súdom prvého stupňa nestotožňuje.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov

konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 45,72 Eur spolu s úrokom z omeškania 7 % ročne zo sumy 6,64 Eur od 05.11.2009 do zaplata a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Súd prvého stupňa potom vec nesprávne právne posúdil, keď sa pri rozhodovaní o trovách konania riadil zásadou úspechu vo veci (§ 142 ods. 1 O.s.p.), hoci na vec bolo nutné aplikovať ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p., v zmysle ktorého je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol i s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože trovy právneho zastúpenia nepovažoval za účelné s tým, že vedľajší účastník disponuje príslušným aparátom a znalosťami pre výkon svojej agendy a nič nebránilo tomu, aby hájil svoje práva i v konaní pred súdom.

Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba zúčastnená na občianskom súdnom konaní, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 48,46 Eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcyni domáhal zaplata 45,72 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 16,60 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a odpor voči platobnému rozkazu dňa 14.05.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 33,20 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur x 2 úkony, t.j. spolu vo výške 15,26 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 48,46 Eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal ich náhradu vo výške 15,93 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,46 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na 1 - icu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie odvolania dňa 02.08.2012, režijný paušál 7,63 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 15,93 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.